

Đào Hoa Y Cựu

Mấy hôm nay trời đã hết mưa
là có nắng nên hoa đào sắp nở!
Hết mùa mưa tôi còn nguyên mùa nhớ,
Tết sắp về và Đà Lạt tôi ơi!

Đà Lạt là nơi tôi không được sinh ra đời
nhưng nó là nơi tôi thành người không dễ ghét,
nó là nơi dạy tôi yêu Đất Nước
từ khóm hoa, bụi cỏ, cành thông...

Nó là nguồn của nhiều con sông
cũng từ đó tôi đi vào lòng Tổ Quốc
là người lính, tôi đi đánh giặc
tự nhủ hoài: Mình Chỉ Đuổi Giặc Đi!

Hoa đào nở hàng năm tôi Xuân Thì
hoa điểm tô cho nhà tôi cái tình yêu quý.
Nay, đứng nhìn hoa đào nước Mỹ,
nhớ Phú Quang, "Em Ơi Hà Nội Phố"...cũng hoa!

*

Lịch sử làm cho tôi nhớ nước thương nhà
"Đào Hoa Y Cựu"...mà cái câu Kinh Thánh
hể nhớ lại là lòng tôi thấy lạnh:
"Con cáo có hang, con chim có tổ, con người không có chỗ gối đầu!"

Ở đây sông không sâu,
ở đây rừng không rậm,
không mùa Đông nào ấm...
Tôi nhớ quê tôi từng những cánh hoa đào...

Nhớ cả Phan Thiết những cánh mai vàng trước ngõ
và hoa vòng đỏ rực trời vườn bông hoa vòng bay...
Bài thơ sáng hôm nay,
tôi viết được như một người mê sáng!

*Tôi biết ở nhiều nơi mùa này không nắng
Tôi xin chan hòa thương nhớ mỗi giai nhân!*

Trần Văn Lệ